

os, ligesom det formodentlig ikke vil undgaae Noget i eller udenfor Thinget, at vi ved, saaledes som vi have gjort, at reise denne Sag, selvfølgelig have paataget os den Forpligtelse, i ethvert Fald at forfølge den videre, indtil Maalet er naaet; thi, jeg gjentager det, den Hær, paa hvilken vi have offret og ville offere saa Meget, dens dyreste Interesser, dens væsentligste Bæm i Fremtiden afhænger i ikke ringe Grad af den Mand, som den vil see er tilstede her i dette Thing. Paa den anden Side er det min inderligste Overbeviisning, at dette Things Ansæelse i Folket og dets Selvagtelse i en ikke ringe Grad afhænger af den Holdning, det i dette Dieblik vil indtage til denne Sag. Seg vil derfor anbefale denne Dagsorden til Thingets Vedtagelse, og jeg haaber, at Ministeriet ikke vil modsætte sig den. Seg kan ikke tænke mig, at det vil modsætte sig Noget, der ikke engang er et Haab, ikke engang en Forventning, end sige en Fordring, men kun et Duffe om, at det ved sit Initiativ vil foretage en Undersøgelse, som vi vanskeligt kunne foretage i en Alle tilfredsstillende Grad. Hermed skal jeg have den motiverede Dagsorden anbefalet til det ærede Things Belvikke.

Conseilspræsidenten: Den ærede Forslagsstiller udtalte, at han ikke ventede nogen Modstand fra Regjeringens Side mod den motiverede Dagsorden. Paa dette Punkt maa jeg atter paa det Bestemteste modsige ham. Der blev sagt af den ærede Ordfører, at jeg havde sagt, at i dette Dieblik vilde jeg ikke kunne gaae ind paa en saadan Undersøgelse. Jeg har udtalt mig paa det Allerbestemteste i denne Henseende, idet jeg har sagt, at under det Ministerium, som jeg repræsenterer, vil en saadan Regjeringshandling ikke blive foretagen. Jeg troer, at det er saa tydeligt, som det vel kan være. Naar den ærede Ordfører endelig omtalte den humane og milde Maade, hvorpaa man havde udtalt sig i Dagsordenen, saa kan jeg heller ikke være enig med ham deri. Han mener Gøt, og jeg forstaaer et Andet; jeg mener, at den Maade, at tale til Regjeringen paa, at det er i Regjeringens egen

vevforstaaede Interesse", er et Mentorsprog, som jeg ikke modtager.

B. Christensen: Den ærede Conseilspræsident har ikke villet acceptere vort i Sandhed velmeente Udtryk, at det var i Regjeringens vevforstaaede Interesse, at vi fordrede denne Undersøgelse. Lad mig da sige ham — her taler jeg ikke som Forslagsstiller, her taler jeg som Mand, som Borger, som Medlem af Danmarks Folkerepresentation — at jeg ikke troer, at noget Medlem af Regjeringen bør ville eller kunne sætte sig udover Belvikke og velvillig Behandling fra Folkets og Folkerepresentationens Side. Naar vi altsaa sige, at det er i Regjeringens vevforstaaede Interesse, saa mene vi dermed, at vi ikke blot ikke have tilstigtet at angribe Regjeringen, men at vi meget mere have tilstigtet at gavne den og lette den dens Stilling. For mit personlige Vedkommende — jeg har aldrig været eller udgivet mig for Andet end en Modstander af det Ministerium, der har fuldstaet Frederik den 7des Grundlov — for mit Vedkommende siger jeg ikke dette, men jeg siger det paa Danmarks Folkethings Vegne: Det kan og bør ikke være noget Regjeringsmedlem, end sige dets Sjæl, uvigtigt eller ligegyldigt, om man handler eller optræder i Regjeringens Interesse eller ikke; Ministeren er ikke berettiget til at lægge anden Betydning i vore Ord end den, vi selv erklære, at der ligger i dem, han er saameget mindre berettiget til at gjøre det, som jeg, idet jeg har haft den Ære at være Ordfører for Forespørgerne, ikke har givet ham eller Noget Grund til at troe, at jeg stikker Noget under Støl med Hensyn til, hvorledes jeg tænker og dommer om det, som det er min Pligt som Borger og som Medlem af Rigsdagen at have en Mening og Tanke om. — Den ærede Minister modsætter sig denne Dagsorden og siger, at den ikke skal blive virkeliggjort af ham eller hans Ministerium; men trods dette Rei vil jeg vedblive paa Forslagsstillernes Vegne at anbefale Dagsordenen, thi det er dog ikke udelukket at nære det Haab, at der i det Mindste kunde være, og jeg